

HET HUIS OP DE ROTTS

(Murder on Arrival)

Thriller in drie bedrijven

door

GEORGE BATSON

vertaling

J.C. Wolteringh

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HET HUIS OP DE ROTS - MURDER ON ARRIVAL** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **GEORGE BATSON** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Joyce

Simon Antrobus (*spreek uit: Saim'n*)

Kitty Collier

Peter Collier (*spreekt uit: Pieter*)

Jane Palmer (*spreekt uit: Dzjeen*)

Sergeant Hale

Steve Taylor (*spreekt uit: Stiev*)

DECOR:

Het toneel stelt voor de zitkamer van een landhuis op de rotsige kust van Cornwall. Een zonnige ochtend in juni, ongeveer elf uur. De kamer is ingericht door iemand met goede smaak en een voorliefde voor antiek. Hoewel het huis het laatste jaar niet bewoond is geweest, maakt de kamer een gezellige indruk. Open hall met voordeur midden achter. Een erker, met omgebouwde bank rechts van de hall. Het erkerraam ziet uit op de rotsachtige kust met daarachter de zee. Bezoekers, die van rechts komen, ziet men eerst langs dit erkerraam gaan, bezoekers van links ziet men naderen door een raam in de hall. Een raam rechts ziet uit op de oprijzende rotsen. Links achter een korte trap, die naar de slaapkamers links leidt. Voor de trap links een deur naar de keuken en de achterdeur. Links voor een open haard. Rechts van de trap een hoge antieke kast die een enigszins sinister cachet geeft aan de inrichting van het huis. Rechts voor een antiek schijfbureautje met daarop een telefoon. Aan het bureau is een stoel geschoven. Rechts achter in de hoek een tafel met daarboven een antieke hoekkast. Links van erker een latafel; een fraai bewerkte paraplu-standaard staat om de hoek in de hall. Een Louis XV-fauteuil links midden, midden voor een bijzettafel. rechts van de haard eveneens een bijzettafeltje en links van de haard een krukje. De kamer wordt verlicht door een staande lamp op het bureau, een staande lamp op de tafel rechts van de haard en een grote scheepslantaarn, die in het midden van

de kamer hangt. Links en rechts gezien vanaf het toneel. Zie ook plattegrond.

EERSTE BEDRIJF

Eerste scène: Een ochtend in juni, ongeveer elf uur.

Tweede scène: Een paar uur later.

TWEEDE BEDRIJF

Eerste scène: Vier dagen later, omstreeks het middaguur.

Tweede scène: De volgende avond, tien uur.

DERDE BEDRIJF

Eerste scène: Direct aansluitend op tweede scène van het tweede bedrijf.

Tweede scène: De volgende avond.

EERSTE BEDRIJF

Eerste scène

Als het doek opgaat is de kamer verlaten. De gordijnen zijn dicht, de kamer is daardoor in halfduister gehuld. Joyce komt van links langs het raam in de hall, opent de voordeur met een sleutel en komt, tamelijk behoedzaam, op. Het bevalt haar maar matig alleen in dit huis te zijn. Zij is een stevig, gezond meisje, ongeveer 25 jaar oud. Zij zou er lang niet onaantrekkelijk uitzien als zij haar bril niet ophad en haar haar niet te strak naar achter had gekamd. Ze is een onbedorven type, hoewel niet zonder enige pseudo-wereldwijsheid, door naarstig televisiekijken bijeengegaard. Hoewel zij niet veel meer is dan hulp in de huishouding beschouwt zij zichzelf beslist niet als "dienstbode" en zij tracht dit te bewijzen door tamelijk amicaal op te treden tegenover haar werkgevers. Zij opent het gordijn voor het raam in de hall, komt dan de kamer binnen en opent de gordijnen voor het erkerraam. Terwijl zij dit doet hoort men links achter een deur dichtslaan. Joyce kijkt geschrokken op en gaat over naar midden.

JOYCE: *(roept)* Mevrouw Palmer. *(over naar keukendeur)* Bent u daar, mevrouw Palmer? *(gaat af door keukendeur. Men hoort haar links achter een deur openen en weer sluiten)*

SIMON: *(komt langs de hall van links, klopt op de voordeur en komt binnen; hij heeft een bos bloemen en een krant bij zich)* Is daar iemand? *(Joyce op door keukendeur)* Hallo, Joyce.

JOYCE: Oh, dan was u het, meneer Antrobus. Goedemorgen.

SIMON: Morgen. Mevrouw Palmer al gearriveerd?

JOYCE: Nog niet, maar ik verwacht haar wel, vanmorgen.

SIMON: *(met een gebaar naar de voordeur)* Je neemt me toch niet kwalijk, dat ik zomaar binnenkwam?

JOYCE: Natuurlijk niet. 't Is wel zo gezellig.

SIMON: Ik heb bloemen voor haar meegebracht.

JOYCE: *(pakt de bloemen van hem aan en legt ze op bijzettafel)* Ik hoop dat ik er niet allergisch voor ben.

SIMON: Dat hoop ik ook.

JOYCE: Weet u, bepaalde bloemen en planten ook, kan ik absoluut niet verdragen. Als ik maar een spoortje ruik is het al mis. 't Zal wel door mijn hooikoorts komen.

SIMON: Huh.

JOYCE: Was u zopas aan de achterdeur, meneer Antrobus?

SIMON: Nee. Ik ben langs het rotspad gekomen.

JOYCE: Hé, da's gek. De achterdeur was los en ik durf er een eed op te doen, dat ik die deur gisteravond op slot heb gedaan. En daarnet hoorde ik een geluid of die deur werd dichtgeslagen. Ik dacht dat mevrouw Palmer er al was. *(over naar raam rechts)*

SIMON: Er heeft hier al een jaar geen mens gewoond. Kan 't geen klopgeest geweest zijn?

JOYCE: In deze tijd van 't jaar? *(zij opent gordijnen voor raam rechts)*

SIMON: *(kijkt om zich heen)* 't Ziet er hier na al die tijd nog gezellig uit.

JOYCE: *(over naar een stapel boeken die op de grond rechts van bureau verspreid liggen)* En die boeken! *(ze legt een paar boeken op het bureau)* Ik weet zeker dat die boeken gisteravond nog op het bureau lagen en nu zijn ze op de grond gegooid.

SIMON: Zulk soort dingen doen klopgeesten altijd graag. *(bij verdiept zich in de kruiswoordpuzzel in zijn krant)*

JOYCE: Ik ben hier de afgelopen week iedere dag geweest. 't Hele huis heb ik doorgewerkt. *(ze zoekt de overige boeken bij elkaar en komt rechts van Simon)* 't Is hier prachtig als de zon schijnt, maar voor geen geld van de wereld zou ik hier een nacht durven blijven. Niet na wat er gebeurd is.

SIMON: *(schenkt geen aandacht aan haar; verdiept in z'n puzzel)*
Zestien verticaal... "lene, miene mutten."

JOYCE: Waar was u gisteravond?

SIMON: *(schrik op van zijn puzzel)* Ik?

JOYCE: U had beloofd de prijzen uit te reiken in 't dorpshuis.

SIMON: Ik had hard gewerkt en na het eten ging ik nog een tukje doen. Ik werd midden in de nacht pas wakker. Ik heb vanmorgen meteen opgebeld en m'n excuses gemaakt.

JOYCE: We hebben u wel honderdmaal gebeld. We vroegen ons af wat er met u aan de hand was.

SIMON: Als ik slaap, slaap ik nogal vast, geloof ik.

JOYCE: Ze schildert, hè? Mevrouw Palmer, bedoel ik.

SIMON: Ja, ze schildert. En heel goed.

JOYCE: Ik heb 'r wel 'ns op de televisie gezien. Ze is fantastisch, hè, als ze uitlegt hoe die oude meesters schilderden. Gek idee, om 'r straks in 't echt te zien. U zult het ook wel gezellig vinden om weer een buurvrouw te krijgen. Voelt u zich nou nooit eenzaam?

SIMON: Daar heb ik geen tijd voor.

JOYCE: Bent u weer aan een nieuw boek bezig?

SIMON: 'k Ben altijd aan een nieuw boek bezig, Joyce.

JOYCE: Als ik de kans krijg moet ik toch 'ns een van uw boeken lezen.

SIMON: Ja, doe dat.

JOYCE: *(over naar bureau. Zij legt de boeken op 't bureau)* Maar ik krijg de kans niet, want uw boeken zijn altijd uitgeleend in de bibliotheek.

SIMON: *(glimlacht)* Bedankt voor 't compliment.

JOYCE: *(leunt met haar armen op de bureaustoel)* En toch, hè, ik kan niet aan 't idee wennen dat u daar helemaal alleen woont. Hoe doet u 't nou met koken en zo?

SIMON: Alles uit blik.

JOYCE: Mijn pa zou zich geen raad weten als hij voor zichzelf zou moeten zorgen.

SIMON: Hoe gaat 't met je vader? Nog altijd druk in z'n loodgieterszaak?

JOYCE: Oh, ja.

SIMON: *(over naar de hall)* Nou, zeg maar tegen mevrouw Palmer, dat ik straks nog wel 'ns langs kom.

JOYCE: *(over naar rechts van Simon)* Kent u haar dan?

SIMON: Ik bewonder haar werk. Later we 't zo stellen.

JOYCE: Oh. Weet u, ik had er geen idee van hoe 't er hier uit zou zien, toen ik hier voor 't eerst kwam. Ik bedoel, als je nagaat hoe lang 't al leeg heeft gestaan. U was er toch ook toen 't gebeurde, hè?

SIMON: Ja.

JOYCE: Ik herinner 't me nog als de dag van gisteren. Ik was 'r 's morgens nog in 't dorp tegengekomen. Die vrouw, bedoel ik. En pa heeft hier nog voor haar gewerkt. Hij zei dat ze door het huis liep zonder een draad aan haar lijf.

KITTY: *(achter het toneel)* Kom nou, Peter.

JOYCE: Dat vraágt toch zeker om gedonder, zei pa. *(over naar erker)* Daar komt iemand. *(zij kijkt uit het raam)* Zou 't... Oh nee, 't zijn de Colliers. *(Kitty en Peter Collier komen van rechts langs de erker. Kitty is blond en buitengewoon knap. Zij is terecht trots op haar figuur en zij heeft zich daarnaar gekleed. Peter is een donkere jongeman, tegen maar gespierd)*

JOYCE: *(draait zich om naar Simon)* Dat is er nog zo een die niet genoeg van d'r eigen kan krijgen.

SIMON: *(over naar links)* En terecht. *(Kitty komt de hall binnen. Peter blijft bij de voordeur staan)*

KITTY: Daar hebben we Joyce. *(naar rechts van Simon)* En Simon.

SIMON: Hallo, Kitty. Alles goed?

KITTY: Hallo, schat. 'k Verveel me dood. We liepen langs en we vroegen ons af of mevrouw Palmer als was gekomen.

JOYCE: *(over naar rechts voor)* Nog niet. Kent u haar ook?

KITTY: Nee, maar omdat we toch burenen worden, vonden we dat we

maar 'ns binnen moesten waaien. *(over naar de hall, roept)* Peter, blijf nou niet buiten staan gluren. Kom binnen. *(over naar erker)* Peter brandt van verlangen om dit huis van binnen te bekijken.

PETER: *(is inmiddels binnengekomen)* En ik ben niet de enige, zie ik. Dag Simon.

SIMON: Hallo, Peter.

KITTY: *(kijkt om zich heen)* Wat een fantastische kamer!

PETER: *(kijkt om zich heen)* 'k Ben hier in tijden niet geweest. We hebben natuurlijk wel vaak door de ramen gegluurd.

JOYCE: *(over naar bijzettafel. Zij pakt de bos bloemen)* Hoe heten mensen die dat doen toch ook weer? *(af door keukendeur)*

PETER: *(over naar links midden. Hij roept Joyce na)* Niet als ze 't overdag doen. *(over naar de haard)* Hadden wij dit huis maar kunnen kopen. *(hij neemt de klok van de schoorsteenmantel, schudt eraan, kijkt erin en zet hem dan weer neer op de schoorsteenmantel)* Volgend jaar zou ik 't kunnen betalen, met een beetje geluk.

KITTY: *(over naar bureau)* Hoe vaak heb ik dat liedje al gehoord. "Volgend jaar, volgend jaar..." *(legt haar jas op bureau)*

PETER: *(pakt een koperen lepel, die aan de schoorsteen hangt)* Nou ja, als ik voor de markt schreef... *(hij zwaait de lepel heen en weer als een cricketbal)* Goedkope liedjes voor de klungels van de televisie, misschien... *(hij hangt de lepel weer op zijn plaats)* Dit huis inspireert me. Het heeft een sfeer die je meteen pakt. Je voelt dat er hier iets gebeurd is, iets geheimzinnigs, iets lugubers.

KITTY: Ik heb hem al eerder gezegd dat hij z'n piano naar 't kerkhof moet verhuizen.

PETER: *(zonder enthousiasme)* Ha, ha. *(hij kijkt omhoog naar de schoorsteen)*

SIMON: *(over naar links van Kitty)* Hoe is z'n laatste resultaat?

KITTY: Naargeestig, vals, kortom zeer modern. Het heet "Soho Concert".

PETER: Ik kan hier niet in de juiste stemming komen om 't af te krijgen. Ik denk dat ik nog 'n paar dagen naar Londen ga. *(Simon over naar erker)*

KITTY: Dan ga ik met je mee. Ik moet trouwens nog 'n paar zomerjurken kopen.

PETER: Waarvan, mijn liefste? *(hij gaat naar fauteuil links midden, bekijkt deze en gaat dan zitten)* Je laatste bezoek aan Londen heeft me op de rand van een bankroet gebracht. *(hij staat op, over naar krukje links voor, tilt het op en bekijkt het)* En dan te bedenken dat al dat antiek bij de prijs inbegrepen is. *(hij zet het krukje weer op zijn*

plaats en gaat over naar midden)

KITTY: *(over naar links midden)* Plus het idee dat hier iets gebeurd is. *(langzaam over naar midden voor)* Als je 't mij vraagt hebben ze haar niet eens durven vertellen dat hier een moord gepleegd is.

PETER: Dan doen wij 't wel. Misschien is 't arme kind nogal gevoelig op dat punt en doet ze de hele boel goedkoop aan ons over.

KITTY: *(naar rechts van Peter)* Maar niet meteen zeggen. Eerst moet ze klaar zijn met uitpakken. Dat is geraffineerder. *(ze kijkt naar de trap)* Wat is daar boven nog?

PETER: Twee slaapkamers en een badkamer, vermoedelijk. *(Joyce op door keukendeur met een vaas waarin Simons bloemen. Ze zet de bloemen op de latafel midden achter)* Ze zal de tuinkamer wel als atelier inrichten, denk ik.

KITTY: *(tot Joyce)* Blijf je voor mevrouw Palmer werken, Joyce?

JOYCE: Dat weet ik nog niet. Ze heeft me tijdelijk aangenomen, dus ik weet nog niet hoe lang ik hier blijf. *(Peter over naar trap)* Ik had er eerst helemaal geen zin in maar m'n pa zei, dat ik 't wel verplicht was. Omdat haar man zo beroemd was en omdat zij nu zo alleen is en zo. *(ze niest luidruchtig)*

PETER: Proost!

JOYCE: Daar heb je 't al. M'n hooikoorts! *(Peter over naar keukendeur. Joyce draait zich om naar Peter)* Waar gaat u heen, meneer Collier?

PETER: *(over z'n schouder)* Even naar 't atelier kijken. *(Peter af door keukendeur, gevolgd door Joyce)*

KITTY: *(over naar Simon)* Hij is bezeten van dit huis. Ik dacht wel dat jij hier ook zou zijn. *(over naar bijzettafel. Zij gaat op de rechterhoek hiervan zitten)*

SIMON: *(over naar rechts midden)* Oh ja?...

KITTY: Ze is lang niet onknop, die mevrouw Palmer. Ik herinner me haar foto's in de kranten toen haar man verongelukte. Ze zag er erg droevig en mooi, kortom indrukwekkend uit.

SIMON: Ja, ik weet wat je bedoelt. Zo'n blik van "laat me eindelijk 'ns met rust".

KITTY: Ik hoop dat ze hertrouwt.

SIMON: Hij was erg geliefd. De krantenlezers zouden dat nooit goedvinden.

KITTY: Laat de krantenlezers de pip krijgen.

SIMON: *(over naar midden)* Makkelijker gezegd dan gedaan. De massa beschouwt z'n helden nu eenmaal als een soort openbaar bezit. De massa schept ze, brengt ze tot roem... *(over naar rechts van Kitty)* en vergeet ze daarna.

KITTY: Ik heb haar 'ns gezien op een cocktailparty. Een van de weinige keren dat ze zich in 't openbaar vertoonde. Ze schijnt waanzinnig rijk te zijn.

SIMON: *(haalt zijn pijp uit z'n zak en steekt deze aan)* Ik geloof van wel.

KITTY: Best mogelijk dat zij tevreden is met haar schilderijen, maar 't zou mij te saai zijn. Ik zou er wel van weten te genieten, als ik zoveel geld had.

SIMON: Daar twijfel ik geen moment aan, Kitty.

KITTY: Achteraf beschouwd was 't een idiote combinatie, die twee.

SIMON: Hoezo? *(hij kijkt Kitty vragend aan)*

KITTY: Hij... de knappe, vlotte oorlogsheld. Oh, mij zou hij gelukkig gemaakt hebben. Maar zij is zo volkomen anders, zo... zo voornaam. Trouwens, Peter en ik... *(zij neemt haar sigarettenkoker uit haar tasje)*

SIMON: *(over naar midden achter)* Je bent geloof ik, niet zo enthousiast over z'n nieuwe concert? *(hij legt z'n krant op de latafel en de afgebrande lucifer in de asbak op deze tafel)*

KITTY: 't Klinkt Chinees. En als je toevallig Chinees bent zul je 't misschien wel mooi vinden.

SIMON: Mijn smaak is ook nogal ouderwets.

KITTY: Jij ouderwets? Ik heb je boeken gelezen, liefje.

SIMON: Mijn boeken zijn hoogstens een soort veredeld zelfbedrog. *(over naar rechts van Kitty. Hij geeft haar vuur)*

KITTY: *(legt haar hand op de zijne)* Waarom ben je eigenlijk nooit getrouwd, Simon?

SIMON: Niemand heeft me ooit gevraagd. *(bij blaast de lucifer uit)*

KITTY: 't Is tegen de natuur, weet je.

SIMON: Ja. *(hij legt de afgebrande lucifers in de asbak op tafel rechts achter, draait zich om en snuift)* Je gebruikt een sterk parfum.

KITTY: Mmmm. Peter noemt het m'n visitekaartje. 't Is een van de redenen waarom hij bijna op de fles is. 't Is waanzinnig duur.

SIMON: Hoe heet 't?

KITTY: Pourquoi pas?

SIMON: *(naar links van bureau)* Tja, "waarom niet"?

KITTY: *(over naar Simon. Kijkt hem van dichtbij in de ogen)* Weet je dat je eigenlijk erg aantrekkelijk bent, Simon? Je bent nog heel slank en....

SIMON: Dat komt van 't rennen om uit de klauwen van getrouwde vrouwen te blijven.

KITTY: Kom dan bij mij uitrusten. Ik voel me niet getrouwd.

JOYCE: *(komt op door keukendeur; over naar fauteuil links midden)*

Ik zal tegen mevrouw Palmer zeggen, dat u er geweest bent.

SIMON: Goed, Joyce.

PETER: *(komt op door keukendeur met nog onaangestoken sigaret; over naar links van Kitty)* Dat atelier is ideaal voor mijn vleugel. *(hij steekt zijn sigaret aan die van Kitty aan)* Ze moet hier weg. Kunnen we geen spook organiseren of zo?

JOYCE: Een spook?

PETER: Er schijnt er hier een te zijn. Gisternacht zag ik hier licht branden. *(Simon leunt op de bureaustoel)*

KITTY: Daar heb je me niets van gezegd. *(met een zucht, tot Simon)* Oh, nou snap ik 't. Hij is z'n campagne begonnen.

PETER: Jij was ver weg in je rijkelijk geëmotioneerde dromenland, kleintje. *(tot Simon)* Kitty heeft gisteravond twee keer dezelfde film gezien.

KITTY: De hoofdrolspeler was fantastisch.

PETER: Hoe dan ook, ik kon niet slapen omdat er een raam klapperde. Bij ons vandaan kun je de zijkant van dit huis zien en ik zweer je dat ik hier licht zag branden.

SIMON: Was 't niet de weerkaatsing van de maan op de ramen?

PETER: 't Was gisteravond aardedonker.

JOYCE: *(naar links van bijzettafel)* Hij meent het toch niet, hè?

KITTY: Dat weet je nooit met 'm.

PETER: Padvinderswoord! Er brandde hier gisteravond licht. *(over naar de trap)* En ik ga boven 'ns kijken waar dat vandaan kwam.

JOYCE: *(naar links van Peter)* Dit is het huis van mevrouw Palmer. U kunt hier niet zomaar....

KITTY: Nee, Peter. Anders komen we te laat bij die man van de verzekering.

PETER: Wat 'n luguber grapje, liefste. *(tot Simon)* Ik heb een afspraak om een levensverzekering af te sluiten. *(Jane Palmer komt van rechts langs erker. Een knappe, charmante vrouw, in de dertig, met een sterk karakter, en zeker niet verstoken van humor. Eenvoudig doch goed gekleed. Zij heeft een weekendtas en een platte schilderskist waaraan een palet is vastgebonden, bij zich. Peter af via trap)*

KITTY: 't Was je eigen idee. *(over naar midden achter)* Kom nou mee.

SIMON: Ik moest ook maar 'ns opstappen.

JANE: *(komt de kamer binnen door de hall en staart verrast naar de mensen in de kamer; naar midden van de kamer)* Goedemorgen. Dit is toch "Het huis op de rots", nietwaar?

JOYCE: Ja. Bent u mevrouw Palmer?

JANE: Inderdaad. Geef ik een feestje of zo?

KITTY: *(over naar rechts van Jane)* Wij zijn 't ontvangstcomité. Uw burenen.

JANE: *(zet weekendtas en schilderskist op de grond links van ladenkast)* Wat vriendelijk van u. Ik vind 't verschrikkelijk om in een onbewoond huis binnen te komen, weet u.

SIMON: Hallo, Jane.

JANE: *(over naar links van Simon, geeft hem een hand)* Dag, Simon. Leuk je weer 'ns te zien.

SIMON: Je schijnt niet verbaasd te zijn, me hier te vinden?

JANE: Natuurlijk niet. De makelaar roemde je als een van de attracties. *(ze wendt zich tot Kitty en geeft haar een hand)* En u bent mevrouw Collier.

KITTY: Zegt u toch "Kitty".

SIMON: *(naar midden achter)* Zal ik de rest van je bagage binnen zetten.

JANE: Graag, Simon. *(Simon af langs erker; tot Kitty)* U woont in het huis boven op de rots, nietwaar?

KITTY: Als u 't een huis wilt noemen....

PETER: *(op via de trap. Over naar links van Kitty)* Hallo. De naam is Peter Collier. *(Kitty over naar midden achter)* 't Spijt me dat ik 't zeggen moet maar u hebt houtworm daarboven.

KITTY: Schenkt u maar geen aandacht aan 'm.... hij is bezeten van huizen met een... Hij is bezeten van huizen.

JANE: *(zij schudt Peter de hand)* Meneer Collier.

PETER: Hoe maakt u 't?

JANE: *(voor Peter om naar rechts van Joyce)* En jij bent Joyce, neem ik aan.

JOYCE: Ja, mevrouw Palmer.

JANE: Je hebt reuze je best gedaan, Joyce. 't Ziet er hier geweldig uit. Volkomen anders dan toen ik kwam kijken met de makelaar. Ik voel me hier al helemaal thuis. *(over naar midden achter; ziet de vaas met bloemen op de ladenkast)* En wat lief dat je aan bloemen hebt gedacht. *(Simon op langs erkerraam door voordeur. Hij sjouwt een koffertje, een bandrecorder en een bijeengebonden bundel bestaande uit een schildersezal en een rol linnen)*

JOYCE: Die zijn van meneer Antrobus. *(af door keukendeur)*

SIMON: Waar wil je dit hebben?

JANE: Oh, gooi maar ergens neer. *(Simon zet een en ander in de hall neer)* En bedankt voor de bloemen, Simon.

KITTY: Wat leuk! Ik wist niet dat jullie elkaar al kenden.

JANE: O ja. Dat dateert al van... nou van een hele tijd geleden. *(tot Kitty)* Ga toch zitten. *(zij wijst op fauteuil links midden)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto